

éaóöőíA Törvényszék ... (...) felperesnek - ... (...) I. rendű,
... (...) II. rendű, és ...i Törvényszék (...) III. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jogok
megsértésének megállapítása, és járulékaik iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t.

A törvényszék a felperes keresetét e l u t a s í t j a .

A le nem rótt eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ... Ítéltáblához címzett, a... Törvényszéken
három példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ... Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el,
ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indoklására irányul.
A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük
alapján kérhetik, hogy a ... Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt
kötelező.

I n d o k o l á s :

A III. rendű alperesi bíróságon (... Törvényszék) 6.B.217/2008. számon volt folyamatban jelentős
kárt okozó üzletszerűen, bünszervezetben elkövetett csalás büntette, és más bűncselekmények miatt
... és társai, köztük a felperes, mint VI. rendű vádlott ellen büntető eljárás folyamatban.

A ... Megyei Bíróság (... Törvényszék) III. rendű alperes az ügyben 2007. március 30. napján
hirdetett ítéletet, melyben ... VI. rendű vádlottat (felperest) bűnösnek mondta ki 122 rendbeli, abból
nyolc esetben folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, mint bűnsegéd, 399 rendbeli, ebből 65
esetben folytatólagosan elkövetett nagyobb kárt okozó üzletszerűen, bünszövetségben elkövetett
csalás büntetében, mint bűnsegéd, 92 rendbeli, ebből

26 esetben folytatólagosan elkövetett jelentős kárt okozó bünszövetségben, és üzletszerűen
megvalósított csalás büntetében, mint bűnsegéd. Ezért halmazati főbüntetésként 4 év 10 hónap
börtönbüntetésre, míg mellékbüntetésül öt év közügyektől való négy év jogászai foglalkozástól való
eltiltásra ítélte. Ezen 8.B. 15/2005/286. számú ítéletet a ... Ítéltábla Bf. II. 633/2007/70. számú
végzésével a fellebbezéssel érintett részében hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új
eljárásra utasította. Az ítéltábla a hatályon kívül helyező végzésében abszolút és relatív eljárási
szabályszegéseket állapított meg, melyek a hatályon kívül helyezést eredményezték.

A hatályon kívül helyezést követően a büntető per B. 217/2008. számon folyt tovább.

A büntetőeljárás során az I. rendű alperes a 6.B.217/2008/181., és 6.B.217/2008/240. számú
végzésével összesen hét tanú részére engedélyezte, hogy írásban tegyenek vallomást.

Az ügyben 2009. február 16., 23., 26. napjának 8 óra 30 percére kitűzött, és február 16. napjának
8 óra 30 perckor megkezdett nyilvános tárgyaláson a tanács elnöke a jegyzőkönyvet 9 órakor akként
zártá le, hogy a tárgyalásról az V. rendű vádlott kirendelt védőjének díjaként felmerült 1.500,- Ft és

a IV. rendű vádlott kirendelt védője díjaként felmerült 1.800,-Ft bűnügyi költséget a költségjegyzék 1., és 2. tétele alatt szerepel.

A 2009. március 19., április 6., és április 16. napjaira kitűzött tárgyalásról készült 6.B. 217/2008/49. számú jegyzőkönyvben szintén akként került lezárásra, hogy a tárgyaláson a II. rendű vádlott kirendelt védőjének díjaként 1.500,-Ft, a III.-és IV. rendű vádlottak kirendelt védőjének díjaként 1.800,- 1.800,-Ft bűnügyi költség merült fel, amely a költségjegyzék 3.,5- tétele alatt szerepel.

A 2009. szeptember 21.,24., és 28., napjain megtartott tárgyalásról készült jegyzőkönyv lezárására szintén akként került sor, hogy 2009. szeptember 21-én a II.- és III. rendű vádlottak kirendelt védőjének díjaként felmerült 21.000,-21.000,-Ft, IV. rendű, és a VI.-VII. rendű vádlottak védőjének díjaként felmerült személyenként 26.250,-Ft, a szeptember 25. napján a II. rendű vádlott kirendelt védőjének díjaként felmerült 21.000,-Ft, a III.-IV.-VI. és a VII. rendű vádlottak védőjének díjaként felmerült személyenként 26.250,-Ft bűnügyi költség a költségjegyzék 23-22 tételei alatt szerepel.

A 2010. július 23., 28. és július 1., valamint 2010. június 24. napján megtartott tárgyalásokon a bíróság tanúmeghallgatásokat foganatosított, végzéseivel a tanúk útiköltségét megállapította.

A tárgyalásokon jelen volt a VI. rendű vádlott, felperes képviselőjében ... ügyvéd, a VI. rendű vádlott kirendelt védője helyett a csatolt meghatalmazással.

Az ügy jelenleg - kijelölés folytán - a ... Törvényszéken van folyamatban 6.B.781/2011. szám alatt.

A felperes személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása, és járulékai iránt terjesztett elő keresetet az alperesekkel szemben. Keresetlevelében előadta, hogy az I. rendű alperes a B.217/2008. szám alatt folyamatban volt büntetőügy tanácsvezető bírójaként folyamatosan korlátozta a büntetőeljárásban megillető garanciális alapjogait. Az eljárás nyomozati szakaszában nem volt anyagi lehetősége meghatalmazott védőre, és a nyomozó hatóság sem biztosított kirendelés útján védőt. Az I. rendű alperes nem észlelte a védekezéshez való jogának sérelmét, nem is intézkedett a sérelem orvoslásáról. Az eljárás bírósági szakaszában kirendeltek részére egy helyi ügyvédet, aki azonban a helyi ügyvédi szokások szerint teljesen passzív, bár az ügyvédi törvény szerint a kirendelt védő köteles haladéktalanul felvenni a kapcsolatot a védencével, az alperes által kirendelt védő még egyetlen alkalommal sem kereste meg a büntetés végrehajtási intézetben. A büntetőügy iratait nem tanulmányozta át, a tárgyalások előtt kifejezett kérelme ellenére sem hajlandó konzultálni vele az ügyről. Rendszeresen el sem ment a tárgyalásokra, hanem helyettest küldött. Eddig több alkalommal is előfordult, hogy azonos tárgyalási napon két különböző helyettes ügyvéd járt el, aki kérdésére elismerte, hogy az ügyéről semmilyen ismerettel nem rendelkezik. Az I. rendű alperesnek jelezte a kirendelt védővel kapcsolatos problémát, és kérte, hogy az alperes rendeljen ki másik védőt, de az alperes nem teljesítette a kérelmet annak ellenére, hogy maga a kirendelt védő is indítványozta ezt. Az igazságszolgáltatás egyik legfontosabb elve a közvetlenség, és a szóbeliség elve, a két garanciális elv sérelmét valósította meg az I. rendű alperes azzal, hogy nem ismeri maradéktalanul a peranyag okirati bizonyítékait. A 2010. július 1. napján tartott tárgyaláson az I. rendű alperes indítványa ellenére nem ismertette a tanúk nyilatkozatának tartalmához tartozó banki igazolást, és letéti szerződést, nem is tudott arról, hogy a nyomozati iratok tartalmazzák az általa hivatkozott két okirati bizonyítékot.

A 2010. június 23. napján tartott tárgyaláson nem nyilatkoztatta a vádlottakat észrevételezési joguk gyakorlásának lehetőségére. Ugyanezen a tárgyaláson bizonyos okiratokat nem felolvasott, csupán ismertette azok tartalmát.

Az ügyben több vádlottat is kirendelt védő védett, a kirendelt védők a tárgyalások alatt szívesen sportmagazinokat olvasgatnak, illetve mobiltelefonjaikon SMS-eket olvastak, és ültek.

Az I. rendű alperes nem figyelmeztette a kirendelt védőket az eljárási kötelezettségek teljesítésére.

Ennek alapján kérte a bíróságtól, hogy állapítsa meg, hogy az alperesi tevékenység sérti a

tisztességes eljárás követelményét, és korlátozza a hatékony védekezéshez, és védelemhez való jogát, ami sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát. Kérte, hogy a törvényszék kötelezze az alperest nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Ennek összegét a felperes keresetlevelében 1.- Ft-ban jelölte meg.

A ... Ítéltábla 9.Pkk.26.465/2010/3. számú végzésével az eljárás lefolytatására a

... Megyei Bíróságot (...Törvényszéket) jelölte ki. A per 25.P.21.141/ 2010. számon indult.

A felperes 7. sorszámba érkezett beadványában a keresetét kiterjesztette az ..., mint II. rendű, valamint ..., mint III. rendű alperesre. Velük szemben a Ptk. 84. § (1) bekezdés a.) pontja szerinti jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását, III. rendű alperes tekintetében a Ptk. 84. § (1) bekezdés

d.) pontja szerint e sérelmes helyzet megszüntetését kérte. Előadta, hogy a sérelmes helyzet megszüntetését a III. rendű alperes azzal teljesítse, hogy kezdeményezze az I. rendű alperes bírói jogviszonyának megszüntetését, szakmai és morális alkalmatlanság miatt. Az I. rendű alperessel szembeni anyagi jogi követelésének II. rendű alperessel közös vagyonából történő kielégítése tekintetében a II. rendű alperessel szemben tűrésre kötelezést kért (12. számú beadvány).

A keresetét később akként pontosította, hogy az I. rendű alperessel szemben a személyhez fűződő jogai megsértésének megállapítását kérte. Előadása szerint az I. rendű alperes magatartása a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközik, ennek megállapítását kérte.

Kártérítés iránti igényét 50.000.000,- Ft-ra emelte fel, amelynek megfizetésére az I.-II. és III. rendű alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni. A II. rendű alperest a Csjt. házassági vagyonszövésre vonatkozó szabályai szerint, míg a III. rendű alperest az alapján, hogy a szakmai törvényességi felügyeleti kötelezettségének nem tett eleget. A jogsértések vonatkozásában fenntartotta a keresetlevelében írtakat, mely szerint többször kért irattanulmányozási lehetőséget, erre két alkalommal, 2010. december 18-án, és 20-án kapott lehetőséget, ugyanakkor egy 31 kötetes büntetőügy iratait kellett volna áttekintenie, melyek közül két darab dossziét tudott átnézni. Előadása szerint az I. rendű alperes korlátozta a terhelt jogosítványait, nem biztosított indítványtételi, észrevételezési jogot, a Be. 43. §-ban foglalt jogait korlátozta, jogorvoslati jogosultságot, irat - betekintési jogosultságot, másolatkérési jogosultságot nem biztosított, a tárgyalásokon nem biztosított lehetőséget szóbeli észrevételezésre, indítványtételre, illetve az eljárás szereplőit nem tájékoztatta nyilatkozattételük megtagadásának a lehetőségéről.

Az I. rendű alperes úgy tárgyalta, hogy sem ő, sem az ülnökök nem ismerték a per iratanyagát, az ülnökök a tárgyalásokon aludtak, ami szintén eljárási szabálysértést valósít meg.

2011. május 23-a után volt egy tárgyalás, amin ülnökcsere került sor, e miatt meg kellett ismételni az eljárást, erre nagyon szigorú szabályokat ír elő a Be., de ezt az I. rendű alperes úgy intézte el, hogy az eljárás iratanyaga nem is volt a bíróságon, a ... Ítéltáblán volt az elfogultság elbírálása miatt. Az I. rendű alperes a tárgyalási jegyzőkönyveket nyomtatta ki, és azokat ismertette.

Ő kérte, hogy az indítványait, észrevételeit, beadványait is ismertesse, erre azonban nem került sor. Előadta továbbá, hogy a legsúlyosabb szabálysértés, szabályszegés álláspontja szerint az, hogy bizonyos súlyú bűncselekmények esetén a Be. előírja a kötelező védelmet.

Az I. rendű alperes nem észlelte, hogy a nyomozati szakban nem volt kirendelt védője, bár nem vitatta, hogy taktikai okokból maga nem jelezte ezt a nyomozóhatóság felé. Ugyanakkor az I. rendű alperes akkor járt volna el helyesen, ha visszaküldi az ügy iratait az ügyésznek, és az ügyesség a bizonyos nyomozati cselekményeket a szabályoknak megfelelően végzi el, lefolytatja.

Keresetét kiterjesztette a ... Megyei Bíróságra (IV. rendű alperesként) is (19. számú jegyzőkönyv).

A felperes keresetét később kiegészítette azzal, hogy az I. rendű alperes a közvetlenség, és szóbeliség elvét azzal is megsértette, hogy a 2010. augusztus 16. napján kelt 6.P. 217/2008/181. számú végzésében három, a 2011. február 2. napján kelt 6.B.217/2008/240. számú végzésében további négy tanú számára engedélyezte az írásbeli vallomástételt. A tevékenysége ellentétes a ...

Ítélet tábla 2008. március 26. napján kelt Bf. II.633/2007/70. számú határozatának 12. oldal 6. bekezdésében írt rendelkezésével, amelyben a másodfokú bíróság kimondta, hogy megalapozatlansági ok, hogy a védelem fontos kérdéseket nem tehetett fel a kihallgatottakhoz. Az I. rendű alperes durván megsértette a Be. 3.§(3) bekezdésében meghatározott garanciális alapjogot, a jogorvoslati jogosultságot azzal, hogy nem adott lehetőséget jogorvoslati jognyilatkozatok megtételére a 2009. február 16., 2009. március 19., 2009. április 6., 2009. április 16., 2009. szeptember 21. és 24., és 2010. március 8. napján megtartott tárgyaláson a kirendelt védői díj megállapítására vonatkozó, a 2010. június 24-i 2010. június 28-i és a 2010. június 1-i tárgyaláson a tanúk útiköltségét megállapító végzések tekintetében.

Az I. rendű alperes megsértette a Be. 70/B.§ (1) bekezdésében írt, a másolat kiadásának határidejére vonatkozó rendelkezést. Egyetlen alkalommal sem tartotta meg a törvényben előírt nyolc napos határidőt.

Bizonyítási indítványa elbírálásának elmulasztásával megsértette a Be. 43.§. (2) bekezdés g.) pontjában írt indítványtételi jogát. A 2010. december 18. napján kelt, és a bíróságra 2010. december 22. napján érkeztetett beadványában jelezte, hogy az alperesi jogsértések miatt a Be. 262/A - 262/B. § a szerinti jogorvoslattal élt. Az I. rendű alperes három hónappal később értesítette, hogy a jogorvoslati kérelmet nem terjeszti fel a másodfokú bírósághoz. Az I. rendű alperes a 2011. február 25. napján kelt, és 2011. március 30. napján kézbesített 6.B.217/2008/257. számú határozati formát nem öltő irata sérti a Be. 257.§(1) bekezdését, amely kimondja, hogy a bíróság vagy ítélettel, vagy végzéssel a Be. 265.§(1) bekezdése szerinti pervezető végzéssel határoz.

A Be. 262/A - 262/B. §-a szerinti jogorvoslat elbírálására az elsőfokú bíróság nem jogosult.

Amennyiben a jogorvoslat alaptalan, azt a másodfokú bíróság jogosult elutasítani. Sorozatosan, több alkalommal kérte az irattanulmányozás biztosítását, csak késve, 2011. februárjában tette lehetővé az irattanulmányozást, mivel korlátozta a Be. 43.§ (2) bekezdés, c.) pontjában írt jogát.

(21. számú irat.)

A felperes keresetétől az ... Igazságszolgáltatási Tanács III. rendű alperes vonatkozásában elállt, ezért a törvényszék vonatkozásában 25.P.21.141/2010/27. számú végzésével a pert megszüntette.

A per - a P.21.141/2010. számú ügy szünetelését követően - ...I. rendű,

...II. rendű és a ... Törvényszék III. rendű alperesekkel szemben folytatódott tovább.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Előadták, hogy a felperessel szemben személyiségi jogsértés nem valósult meg, nem tanúsítottak olyan magatartást, amivel a felperes személyéhez fűződő jogait megsértették volna.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem megalapozott:

A törvényszék a perbeli tényállást az ügyben beszerzett iratok, köztük a ...Bíróság

B. 217/2008. számú ügyének iratai, és a peres felek perbeli előadásai alapján állapította meg.

A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése szerint, államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

A (3) bekezdés szerint ezeket a szabályokat kell alkalmazni a bírósági, és ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősségre is, ha a jogszabály másként nem rendelkezik.

A Ptk. 84. § (1) bekezdése szerint, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest a következő polgárjogi igényeket támaszthatja.

- a.) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását.
- b.) követelheti a jogsértés abbahagyását, és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől....
- c.) kártérítést követelhet a polgárjogi felelősség szabályai szerint.

A törvényszéknek a felperesi kereset körében azt kellett vizsgálnia, hogy a felperessel szembeni büntetőeljárás során a felperes valamely személyhez fűződő joga sérült-e, a tisztességes eljáráshoz való joga megsértésre került-e, illetve vonatkozásában megvalósult-e hátrányos megkülönböztetés.

A bírói gyakorlat egységes abban, hogy ha a bíró ellen benyújtott kereset egyidejűleg személyiségi jog megsértésének megállapítására, illetve nem vagyoni kártérítés követelésére irányul, a bíró szolgálati viszonyára tekintettel a nem vagyoni kárigényt - jogviszony hiányában - el kell utasítani. A személyiségi jog megsértése miatt - ennek megállapítása körében - a bíró elleni kereset érdemben kell elbírálni (BDT.2006.1445).

Az I. rendű alperes részéről a törvényszék ilyen személyiségi jogsértést megállapítani nem tudott. Az I. rendű alperes a felperessel szembeni büntetőeljárásban a bíróság büntető tanácsának elnöke volt, mint hivatásos bíró a felperes által sérelmezett magatartásokat bírói tisztségével összefüggésben fejtette ki. Az I. rendű alperes önálló felelősségének megállapításához az lett volna szükséges, hogy ezen bírói tisztségével összefüggésben kifejtett magatartásai tartalmazzanak olyan többlettényállási elemet, ami a bírói tevékenységen túlmutat, a bírói tevékenységtől, a bírósági eljárástól elkülöníthető, attól független.

A rendelkezésre álló adatokból ugyanakkor az volt megállapítható, hogy az I. rendű alperes a hivatali eljárása keretében a felperes személyhez fűződő jogait nem sértette meg, az általa tanúsított vélt, vagy valós magatartások, eljárási szabálysértések a bírói tevékenység keretén belül maradtak, nem állapítható meg, hogy az I. rendű alperes ezen magatartásokat kifejezetten a felperes személyére tekintettel valósította meg. Egyébként pedig az I. rendű alperes a felperes önbecsülését sértő magatartást nem tanúsított, az emberi érintkezés alapvető szabályait vonatkozásában nem sértette meg, ilyenre a felperes sem hivatkozott.

A fentiekre tekintettel tehát a felperes keresete - a személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása körében - az I. rendű alperessel szemben nem foghat helyt, míg a nem vagyoni kártérítés iránti keresetet vonatkozásában - jogviszony hiányában - érdemi vizsgálat nélkül kellett elutasítani.

Mindezért megalapozatlan a felperesnek a II. rendű alperessel szembeni kereseti kérelme is.

A II. rendű alperes vonatkozásában ugyanis a felperes a keresetét arra alapította, hogy a Csjt. 30. § (3) és (4) bekezdése szerint a II. rendű alperesnek, mind az I. rendű alperes házastársának a felelőssége az I. rendű alperes tartozásáért a közös vagyonból reá eső rész erejéig fennáll. E körben csak megjegyzi a törvényszék, hogy a Csjt. a házastársak által a házassági életközösség fennállása alatt kötött ügyletekről beszél, jelen esetben pedig ilyen ügyletről nincs szó.

Ezt követően a törvényszék azt vizsgálta, hogy a III. rendű alperes személyiségi jogsértést megvalósított-e a felperessel szemben.

A felperes a perben az alperesek (I. és III. rendű) munka,- illetve jogkörében eljárva kifejtett magatartását sérelmezte, kárát ezekkel hozta okozati összefüggésbe. Az ezzel kapcsolatos kártérítési felelősség ezért a Ptk. 349.§ - a alapján bírálendő el akkor is, ha a felperes e körben a személyhez fűződő jogai megsértését állította.

Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1951.november 4 - én kelt Egyezmény (kihirdette az 1993. évi XXXI. tv.) 6. cikk 1. pontja kimondja, hogy mindenkinek joga

van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független, és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. A 3. pont szerint minden bűncselekménnyel gyanúsított személynek joga van - legalább - arra, hogy c.) személyesen, vagy az általa választott védő segítségével védekezhessék, és ha nem állnak rendelkezésére eszközök védő díjazására, amennyiben az igazságszolgáltatás érdekei ezt követelik meg, hivatalból és ingyenesen rendeljenek ki számára ügyvédet.

d.) kérdéseket intézzen, vagy intéztessen a vád tanúhoz, és kieszközhessen a mentő tanúk megidézését és kihallgatását ugyanolyan feltételek mellett, mint ahogy a vád tanúit megidézik, illetve kihallgatják.

Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (1) bekezdése szerint, mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

A fentieknek megfelelően a tisztességes eljáráshoz való jog alapjog, melyet minden bíróságnak és bírónak be kell tartania. Jelen esetben a felperes által megjelölt „jogsértő” magatartások a büntetőeljárás törvényben képződnek le.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. tv. 3.§(2) bekezdés szerint bűncselekmény elkövetése miatt bárkinek a felelősségét megállapítani és a miatt vele szemben büntetést kiszabni egyedül a bíróság jogosult.

A (3) bekezdés szerint a bíróság, az ügyész, és a nyomozóhatóság határozatai, valamint az ügyész, és a nyomozóhatóság intézkedései ellen, illetve a bíróság az ügyész, és a nyomozóhatóság intézkedésének elmulasztása miatt, e törvényben meghatározottak szerint jogorvoslatnak van helye.

A Be. 5.§(1) bekezdése szerint, a terheltet megilleti a védelem joga.

Ezek tehát olyan garanciális jogok, melyeknek biztosítaniuk kell a személyek, köztük a felperes tisztességes eljárásra vonatkozó alapjogát. A tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével kell megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére, éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára, lehet az eljárás „méltánytalan”, vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes” (6/1998. (III.11.) AB határozat).

A strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos esetjogában számos esetben mondta ki, hogy aggályosnak tűnő momentumok sem vezetnek az egyezmény megsértésének megállapítására, ha végül az eljárás egészének vizsgálata alapján arra nincsen ok.

Ezek az alapjogok azonban nem személyhez fűződő jogok, nem az embernek, mint személyiségnek a létéből, kiteljesedéséből fakadnak, így ezen - jelen esetben a büntetőeljáráshoz kapcsolódó - garanciális jogok, elvek esetleges megsértése nem személyhez fűződő jogsértést valósít meg, hanem az a Ptk. 349.§-a alapján bírósági jogkörben okozott kártérítésre irányuló eljárás keretében vizsgálható, vizsgálandó

A bírósági jogkörben okozott kár megtérítésének feltételei pedig az alábbiak:

- jogellenes magatartás
- kár
- okozati összefüggés
- vétkesség

a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható
- a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket a károsult igénybe vette.

Ezen feltételek konjunktívák, ami azt jelenti, hogy bármelyik hiányában a kereset nem foghat helyt.

A felperes által jelen perben állított jogsértések, - megvalósulásuk esetén - a hatékony védelemhez, a jogorvoslathoz, az észrevételezéshez, az iratbetekintéshez és irattanulmányozáshoz stb. való jogának megsértését jelentették (jelenthették) volna a fent leírtak szerint az eljárás egészét vizsgálat alá vonva.

Az eljárás egészének, az esetleges jogsértéseknek és eljárási szabályszegéseknek a vizsgálata azonban a még be nem fejeződött büntetőeljárásban a másodfokú büntető bíróság feladata.

A Be. 348. §. - a alapján a másodfokú bíróság - ha e törvény kivételt nem tesz - a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálja. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, valamint intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit a másodfokú bíróság arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki milyen okból fellebbezett. Hivatalból dönt a másodfokú bíróság az előbbiekhöz kapcsolódó járulékos kérdésekben, így a polgári jogi igényre, a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezésekről is.

Erre tekintettel a másodfokú eljárásban a büntető bíróságnak az elsőfokú eljárás minden momentumát vizsgálat alá kell vetnie, mint ahogyan tette is a 8.B.15/2005/286. számú ítélet hatályon kívül helyezése során is. Ezen jogorvoslati eljárásban az esetleges eljárási szabályszegések elbírálhatók, a felperes esetleges kára elhárítható.

A fent írtakra tekintettel a törvényszék mellőzte a felperes által megjelölt egyes büntetőeljárási cselekmények „tétéles” vizsgálatát, tekintettel arra, hogy a bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség egyik eleme a fentieknek megfelelően hiányzik, a polgári per bíróságának a büntető per jelen szakaszában nem lehet feladata az egyes eljárási cselekmények jogszerűségének vizsgálata. Jelen szakaszban nem vonható megítélés alá az eljárás egésze alapján annak tisztességes, vagy „nem tisztességes” volta, hiszen az ügy jogerősen még nem zárult le.

A perben a felperes vonatkozásában sem közvetett, sem közvetlen hátrányos megkülönböztetés nem volt megállapítható a fentiek alapján. (Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. Tv.)

Mindezekre tekintettel a törvényszék a felperes keresetét elutasította.

A felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI.26) IM. rendelet 14.§-ának megfelelően.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2013. február 6. napján

... sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

v